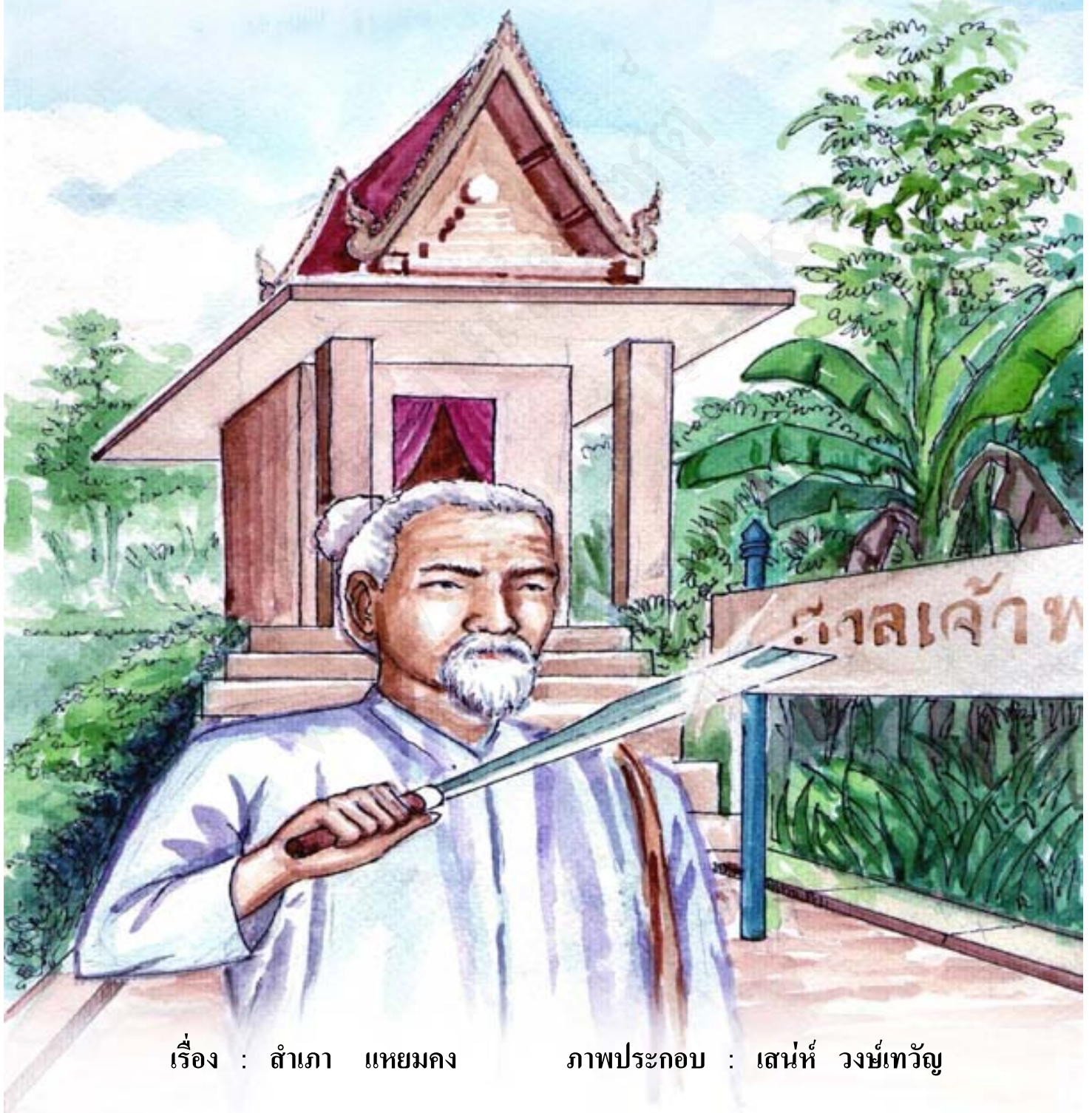

หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ชุด “มหัศจรรย์เหล็กน้ำพี้”

เล่ม 2

เรื่อง แลหัง ฟังตำนาน

เรื่อง : ลำภา แหมมคง

ภาพประกอบ : เสน่ห์ วงษ์เทวัญ

ชุด “มหัศจรรย์เหล็กน้ำพี้”

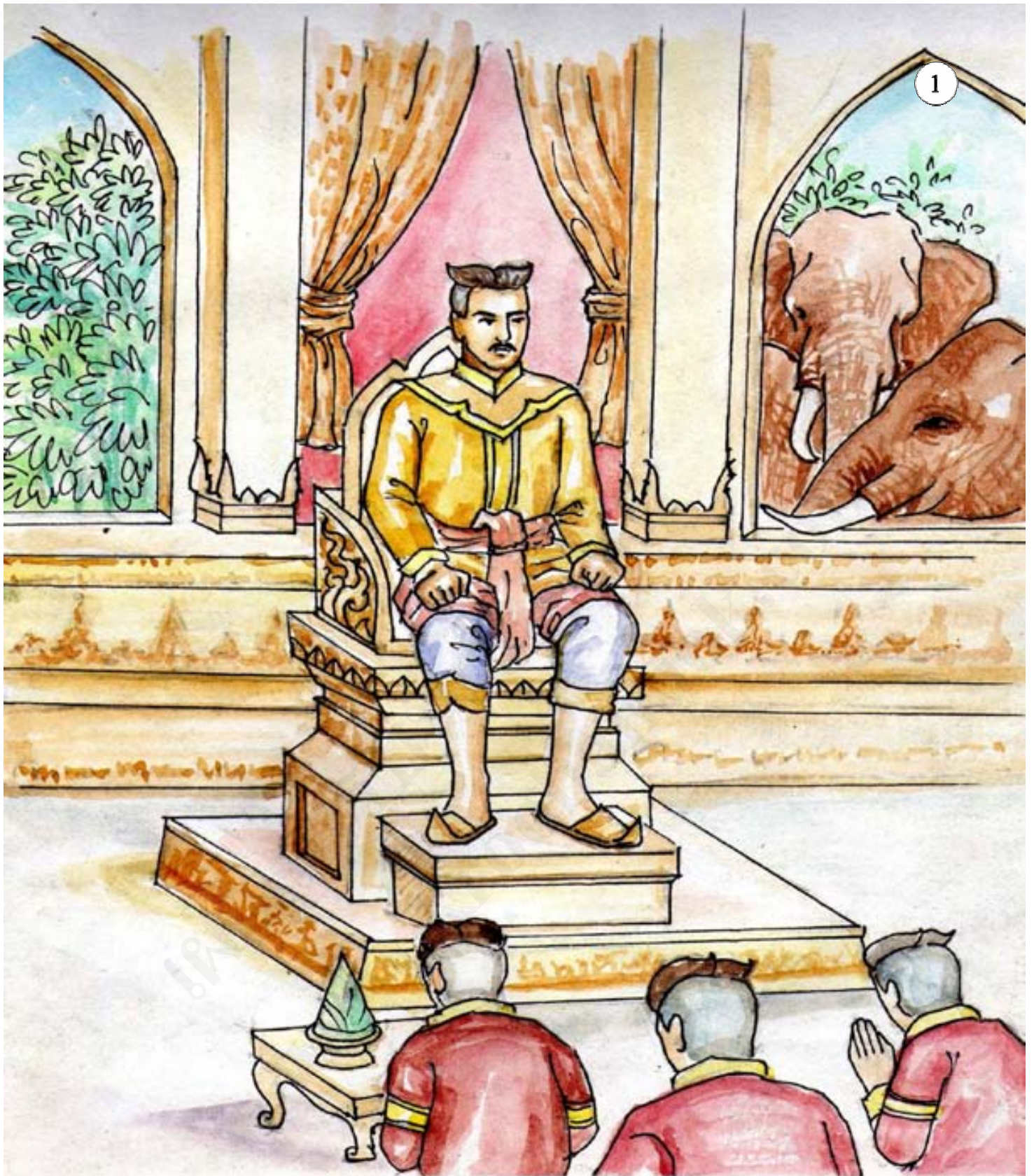
เล่ม 2

เรื่อง แลหลัง ฟังตำนาน

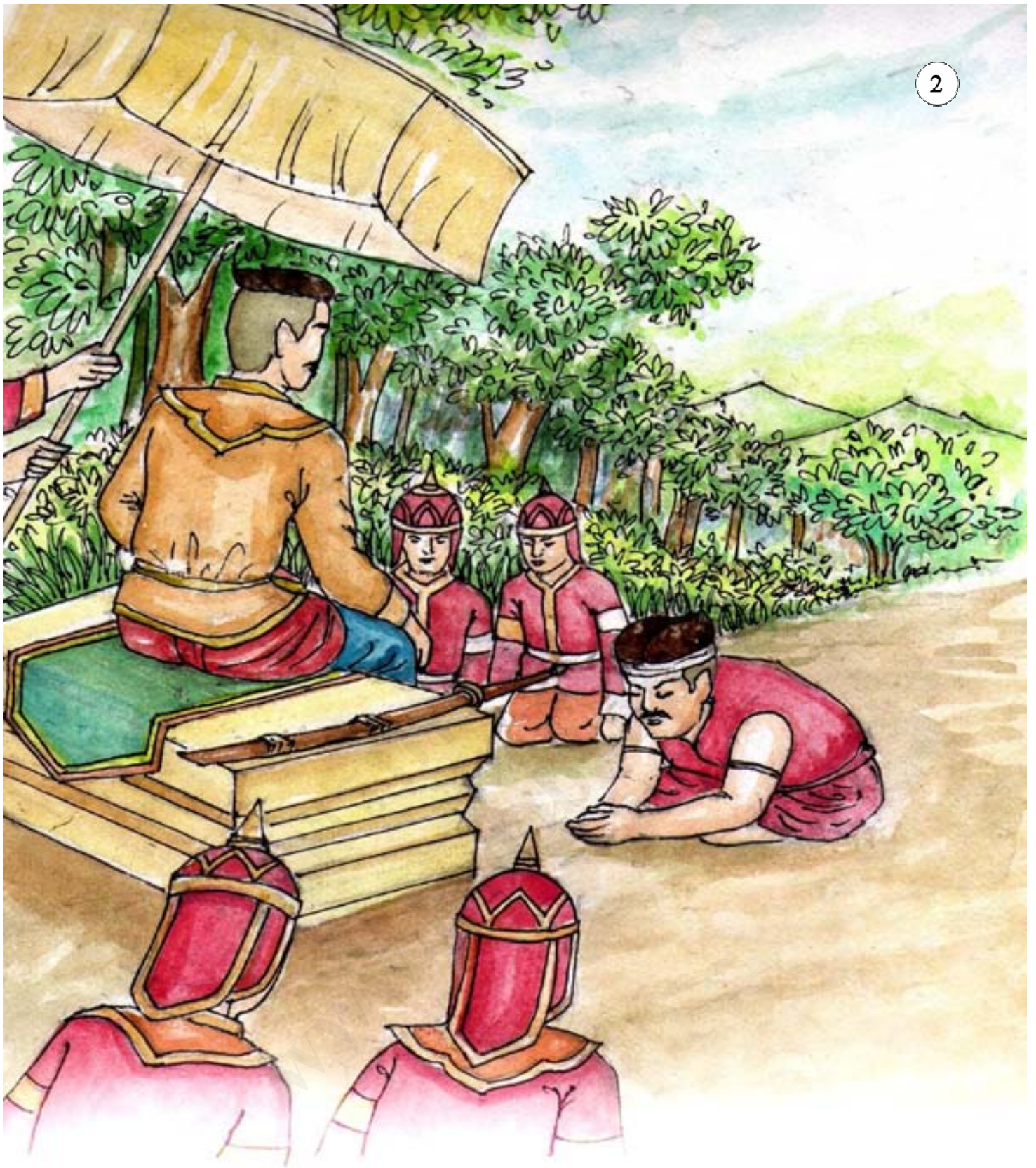

ตำเภา แหยมคง

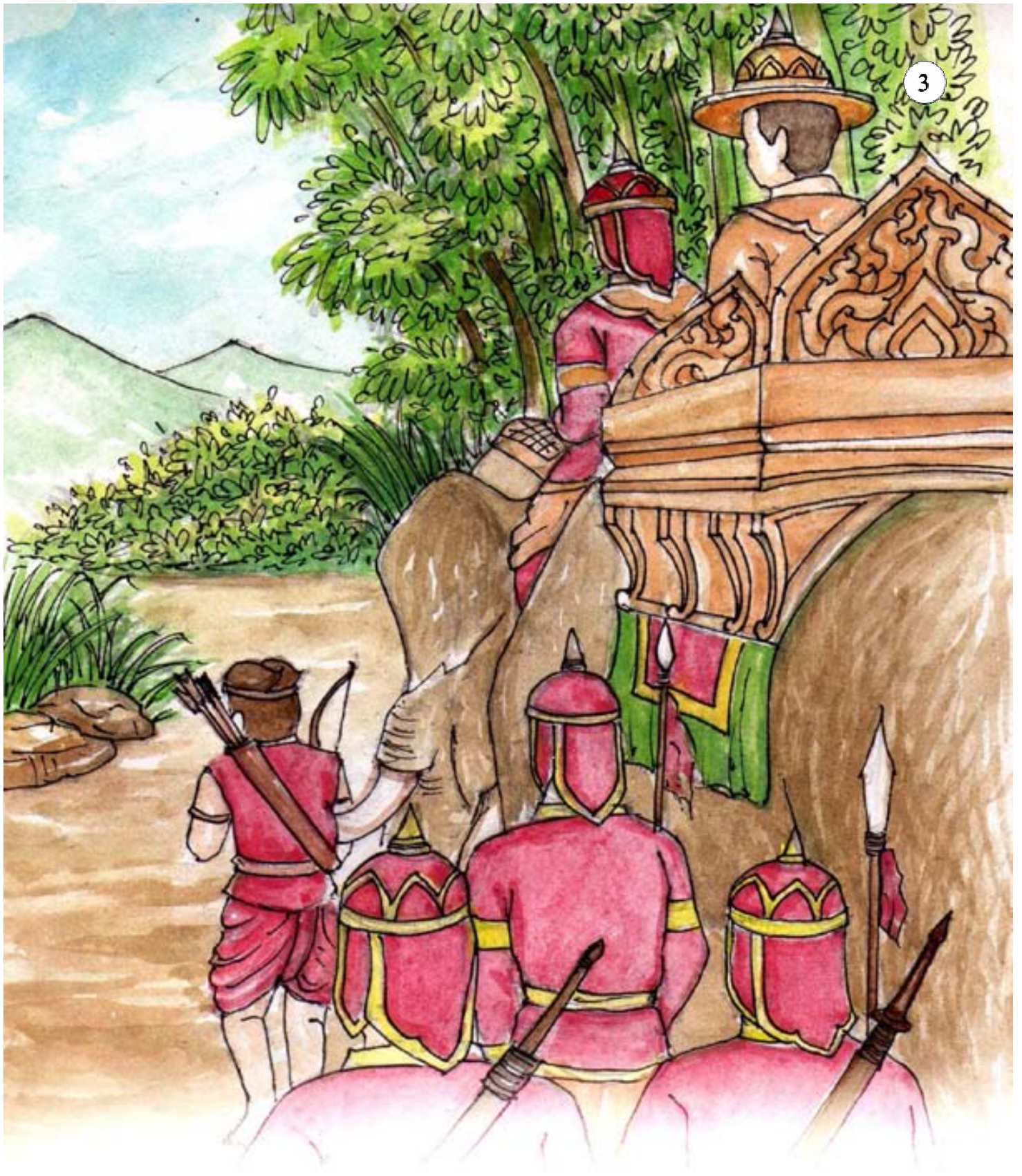
โรงเรียนบ้านนาดีแปลง อำเภอดงหลวง จังหวัดอุตรดิตถ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

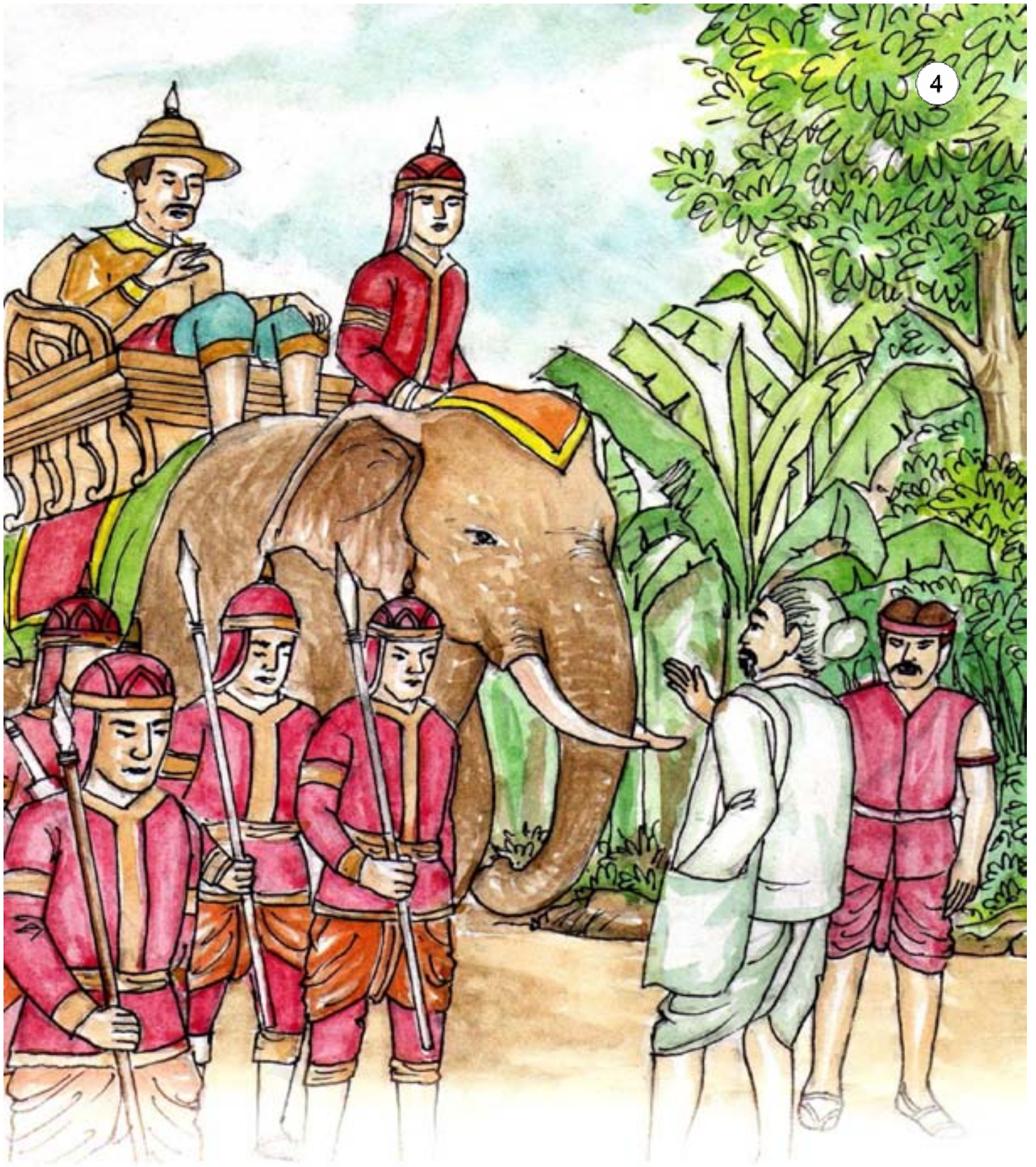
ประมาณสมัยของแผ่นดินสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ บ้านเมือง
มีความเจริญรุ่งเรืองมาก มีช้างเผือกมาสู่บารมีมากมาย จนได้รับเฉลิม
พระนามว่า“พระเจ้าช้างเผือก”เลื่องลือพระเกียรติยศ ขจรไพศาล
เป็นยุครุ่งเรืองของกรุงศรีอยุธยาทุกหน

ครั้งหนึ่งมีพรานไพร แขวงเมืองพิษณุโลก มีใบบอกแจ้งข่าว
ว่าพบช้างเผือกร่วมโขลงอยู่ในเขตดงช้างดี เมืองท่าเหนือ(ปัจจุบันคือ
บ้านดงช้างดี) พรานหลวงกับกรมวัง สืบทราบแน่ชัดแล้วถวายรายงาน

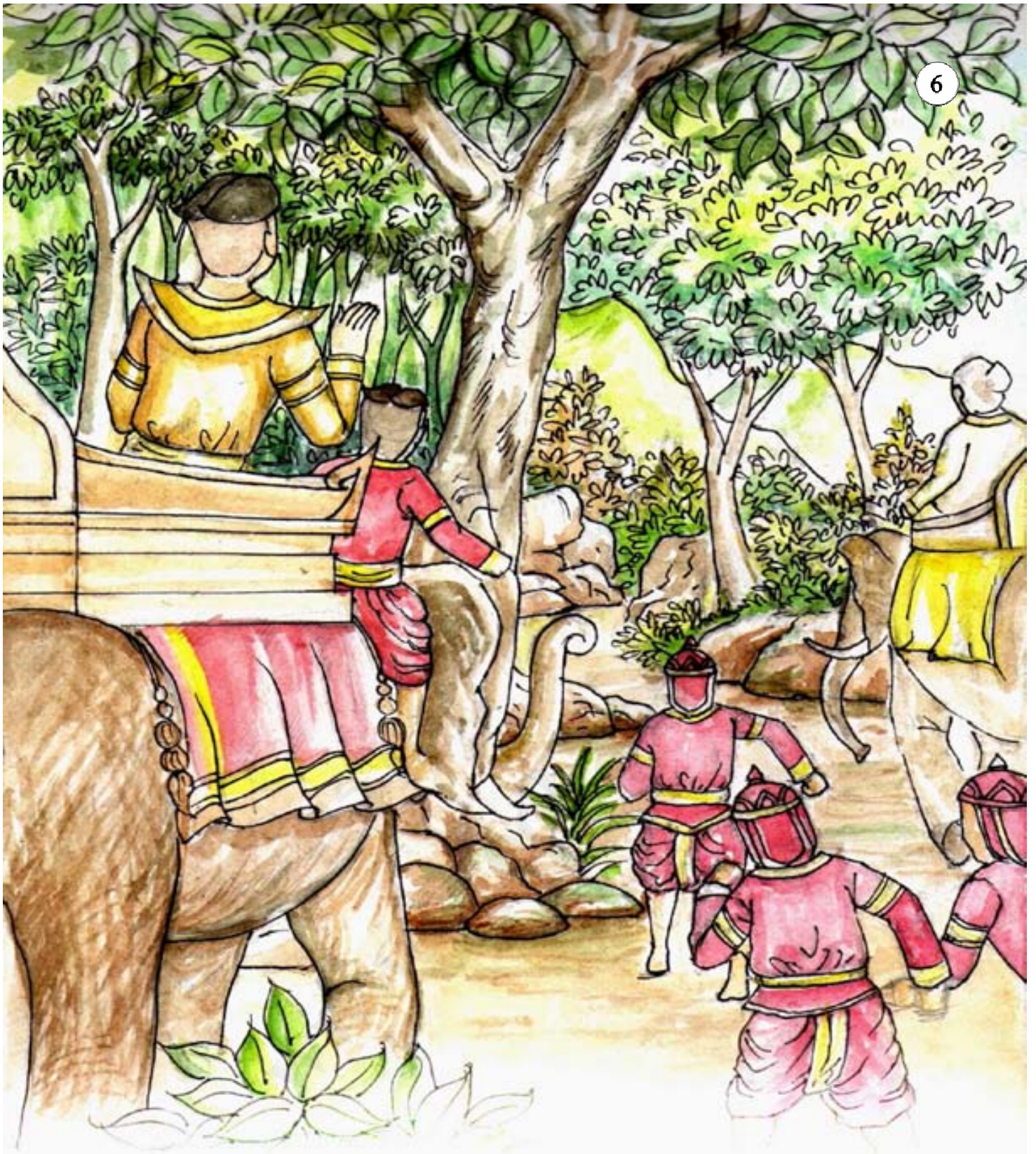
พระเจ้าช้างเผือกทรงโปรดกีฬาคล้องช้างมาก จึงรับสั่งให้จัดขบวน
เพื่อติดตามคล้องช้างด้วยพระองค์เอง

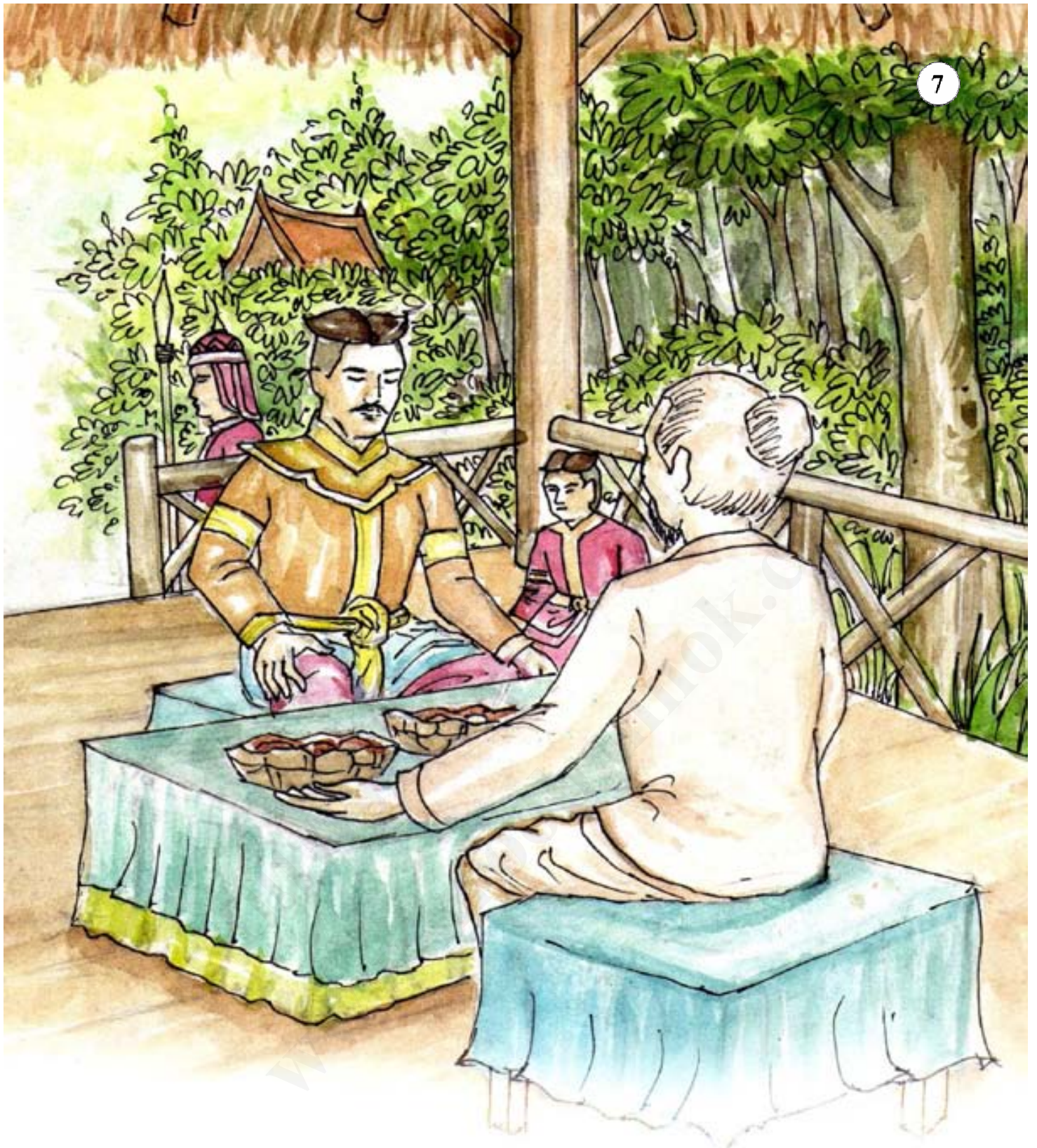
เมื่อพระเจ้าช้างเผือก และเหล่าทหารเดินทางมาถึงป่าดงช้างดี
จึงได้พบกับพรานไพร่เรื่องวิชาท่านหนึ่งนามว่า“พ่อปู่ธรรมราชา”

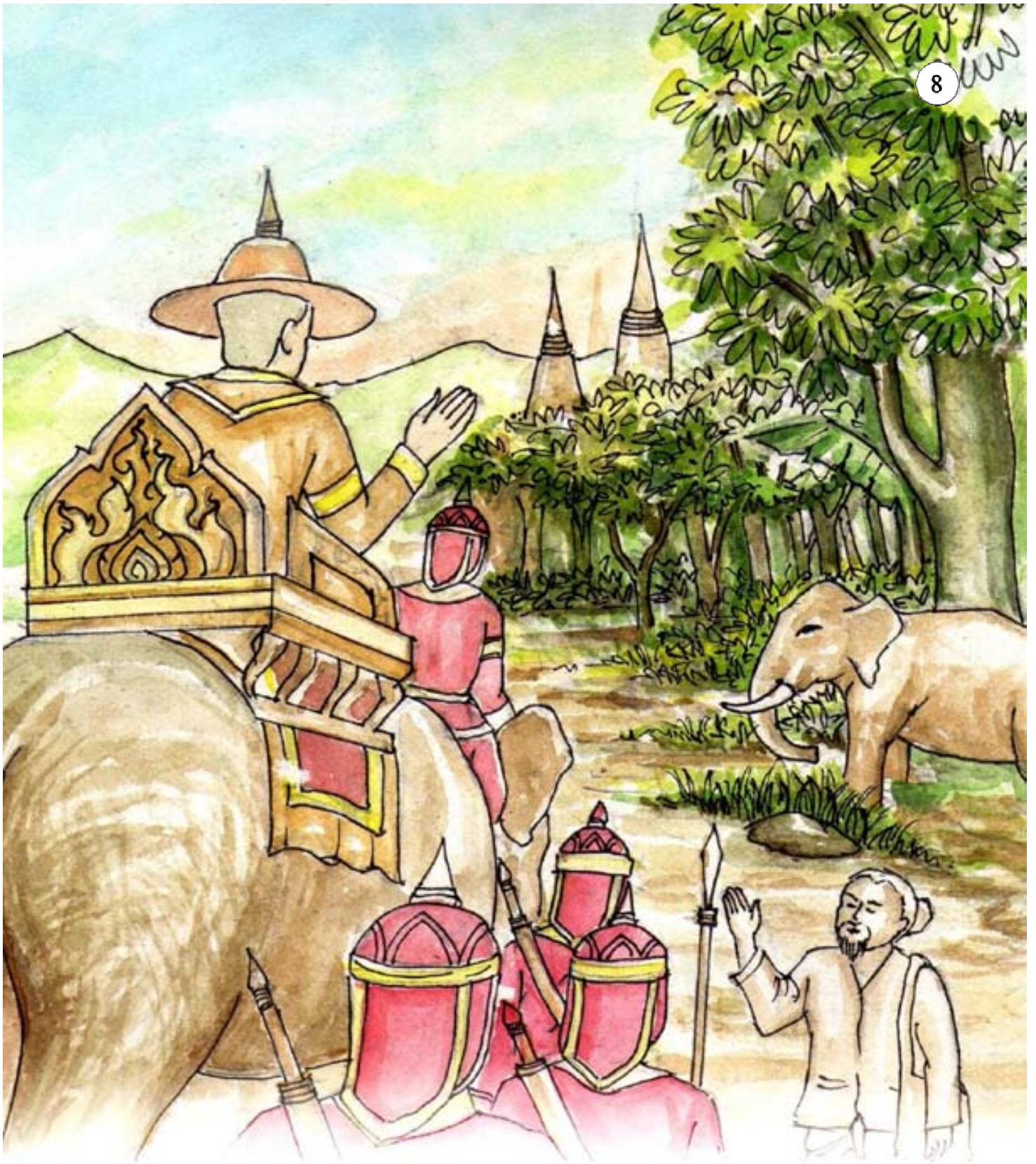
พ่อปู่ธรรมราชา ปลุกกระท่อมอยู่คนเดียว มีอาชีพหาของป่าเลี้ยงชีพ
พูดคุยกัน พอรู้ความดีแล้ว พระเจ้าช้างเผือกทรงรับสั่งพรานหลวงให้ตั้ง
ที่พักประทับแรมอยู่กับพ่อปู่ธรรมราชา

พระเจ้าช้างเผือกและพ่อปฐมมราชาได้ช่วยกันคล้องช้างเผือก
 ที่ต้องการจนสำเร็จ ทำให้ทั้งสองท่านเป็นคู่สนทนาที่ถูกคอกันอย่างดี
 นับว่าต่างฝ่ายต่างไต่เรียงอายุอานามกันดูแล้ว ปราภฏว่าเกิดปีเดียวกัน
 จึงตกลงเป็นเพื่อนเกลอกัน มีอะไรก็เอามาเลียงดูกัน

พ่อขุนรามราชา ชอบกินเนื้อแกงเต่า โดยใช้กระดองเต่า แทนถ้วยชาม และในวันที่พระเจ้าช้างเผือกทรงกลับเมือง พ่อขุนรามราชาก็จัดการ แกงเต่าเลี้ยง ทั้งสองต่างเบิกบานใจยิ่งนัก

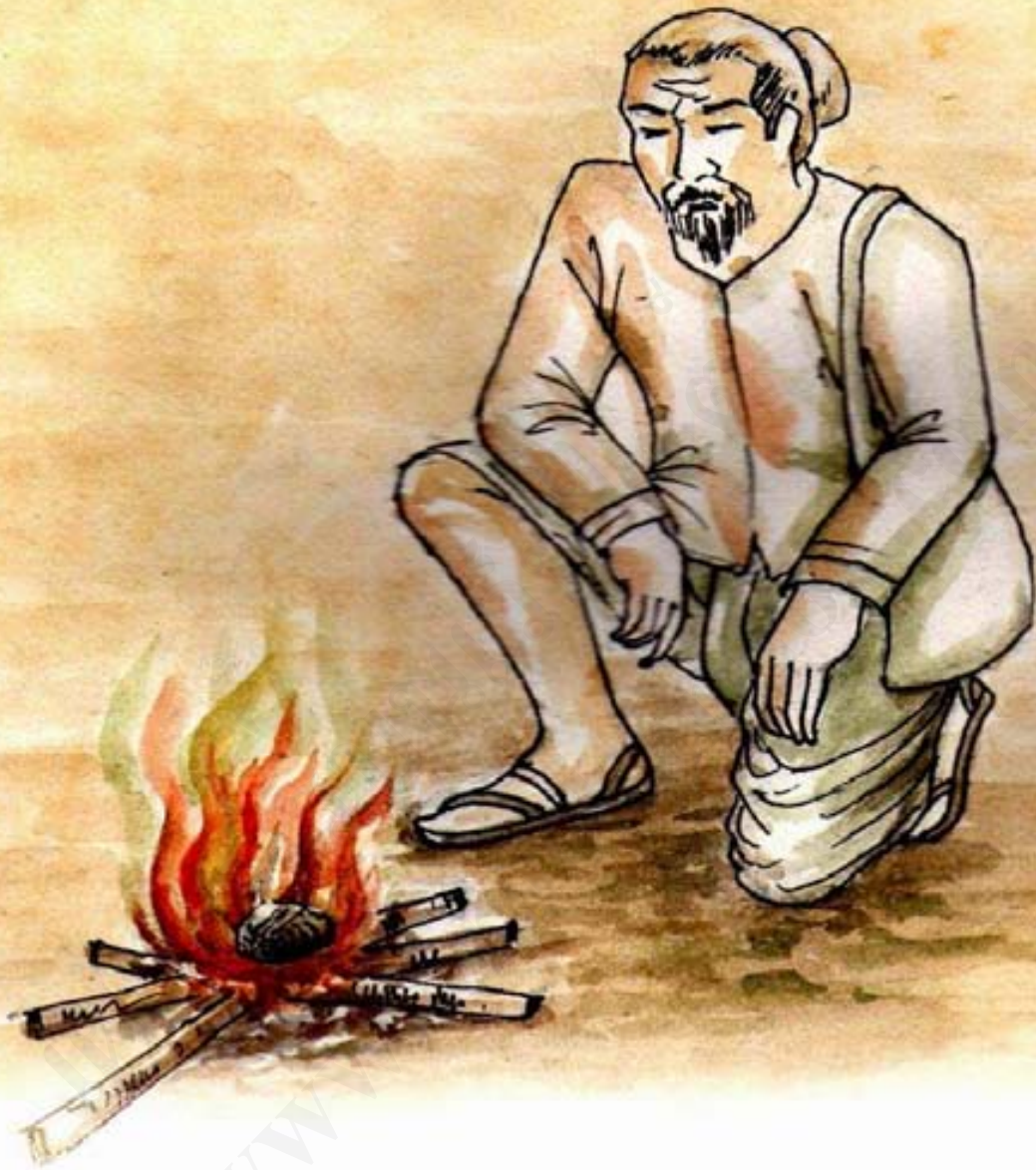
พ่อปู่ธรรมราชา รับคำที่จะช่วยดูแลช้างโขลงนี้ไว้ ถ้าคิดถึงเมื่อไร
ก็ให้ไปเยี่ยม ให้สังเกตบ้านมีขอดหลังคาแหลมๆ สามยอดอยู่ในเมืองอยุธยา
และอย่าลืมเอาเต่าไปฝากจะได้จำกันได้ สักลาแล้วก็แยกจากกัน

พ่อปู่ธรรมราชา ใช้ชีวิตอยู่ในป่าเขื่อนั้นต่อมาอีกหลายปี จนกระทั่ง
เดินไปถึงคอยน้ำลี้ (บ้านน้ำพี้ในปัจจุบัน) มีกวางหนุ่มตัวหนึ่งเดินผ่านหน้า
ไปอย่างเชื่องช้า ท่านจึงคว้าได้หินก้อนหนึ่งขนาดพอเหมาะ ขว้างไปสุดแรง
ถูกกวางอย่างจัง กวางล้มลงถึงแก่ความตายทันที

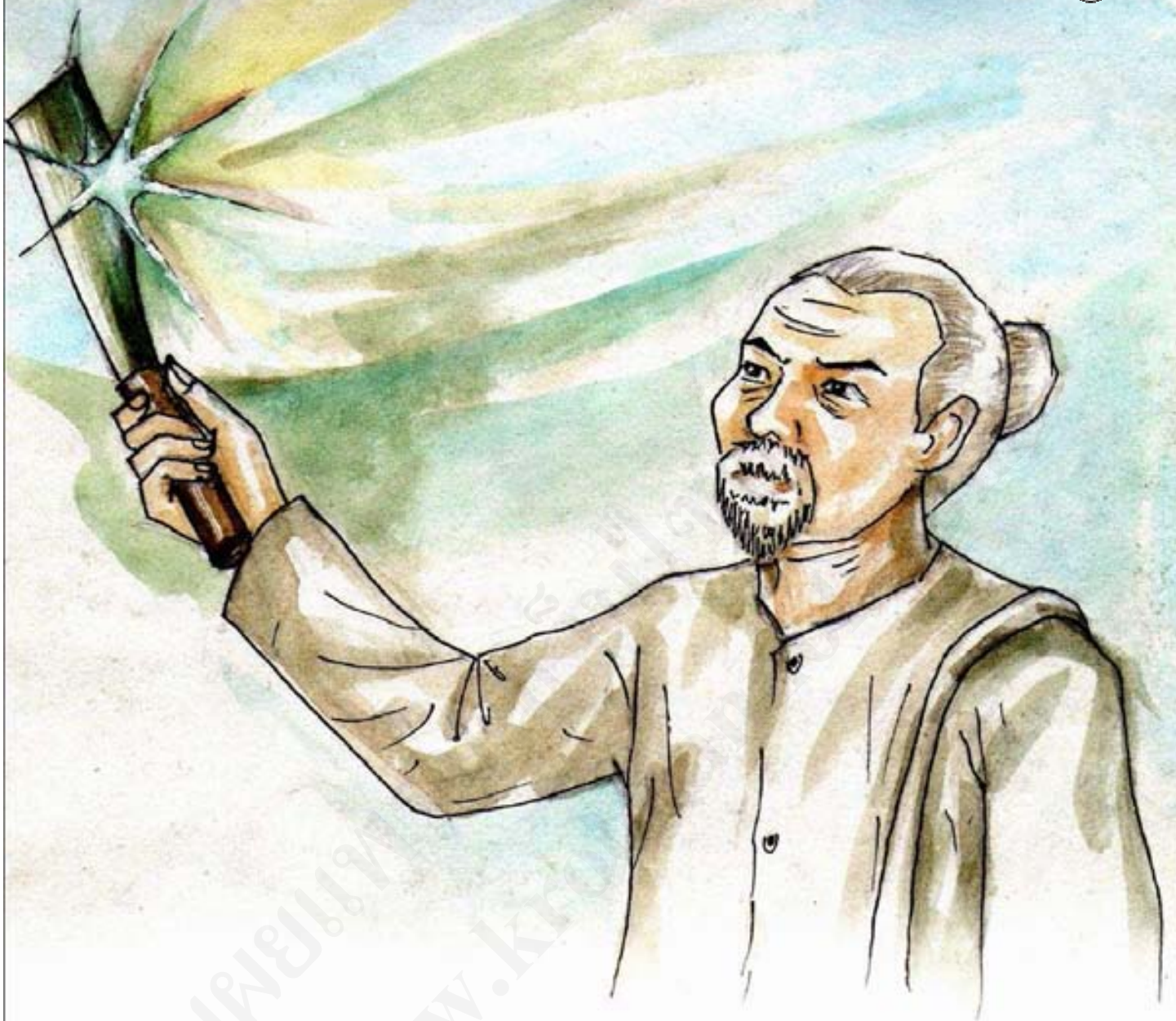
พ่อปู่ธรรมราชารีบเข้าไปดู ปรากฏว่าตำแหน่งที่ก้อนหินถูกนั้น
บาดแผลที่ตัวกว้าง ไม่มีรอยฟกช้ำเลย แต่หนังกว้างทะลุเป็นรูกลง
พิจารณาเป็นที่ประหลาดนัก และก้อนหินก็มีน้ำหนักผิดปกติกว่าหินอื่นๆ
ซึ่งมีขนาดเดียวกัน พ่อปู่ธรรมราชาจึงได้นำก้อนหินใส่ถุงย่ามกลับไปด้วย

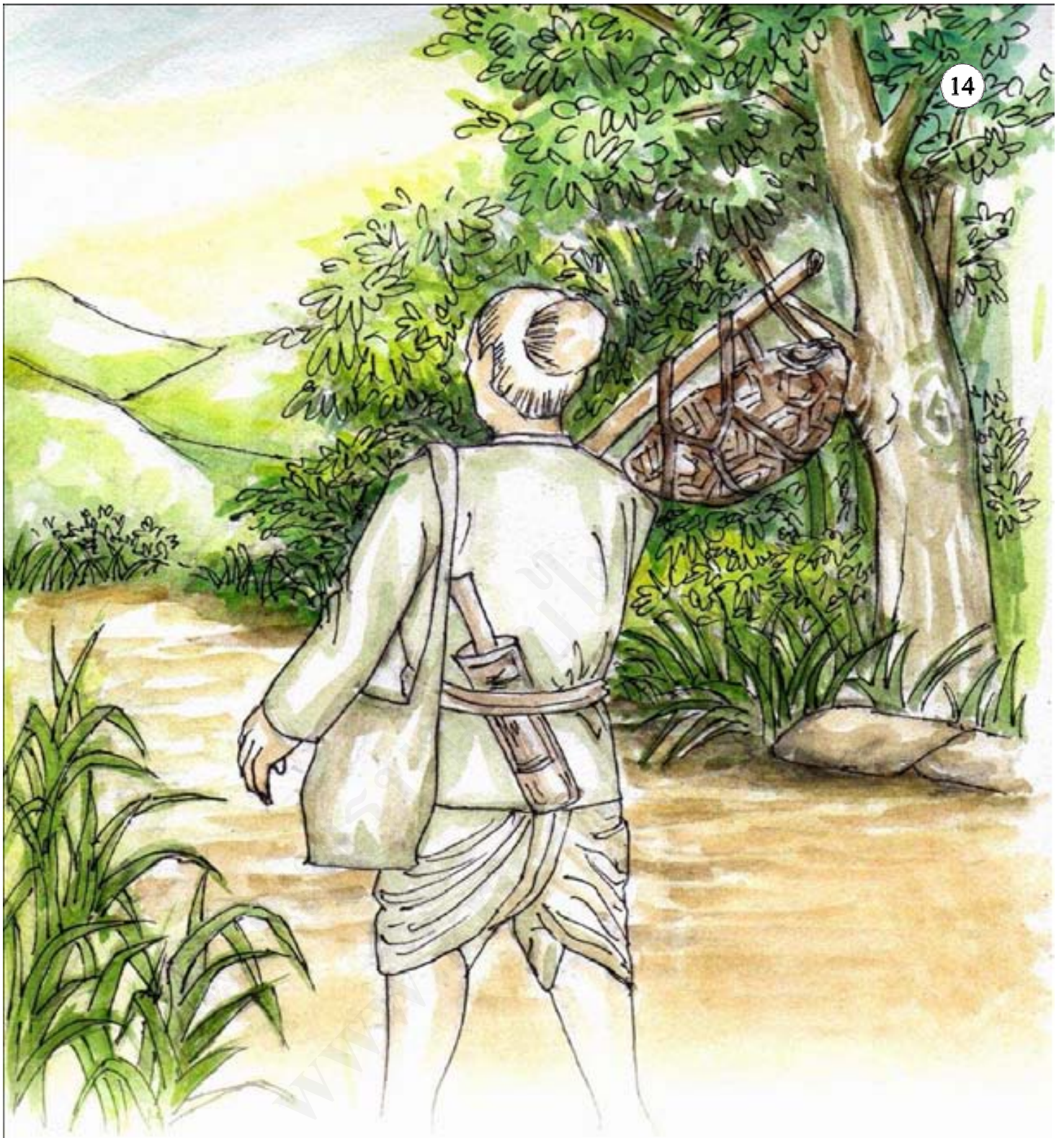
พ่อปู่ธรรมราชยังตั้งใจหिनก้อนนั้นอยู่ไม่หาย ด้วยความสงสัย จึงได้นำหินเผาไฟดู ปรากฏว่าหินก้อนนั้นอ่อนตัวและละลายได้ ลักษณะเนื้อหินที่มีสีเขียว เป็นมัน มีสีดำเหมือนปีกแมลงทับ

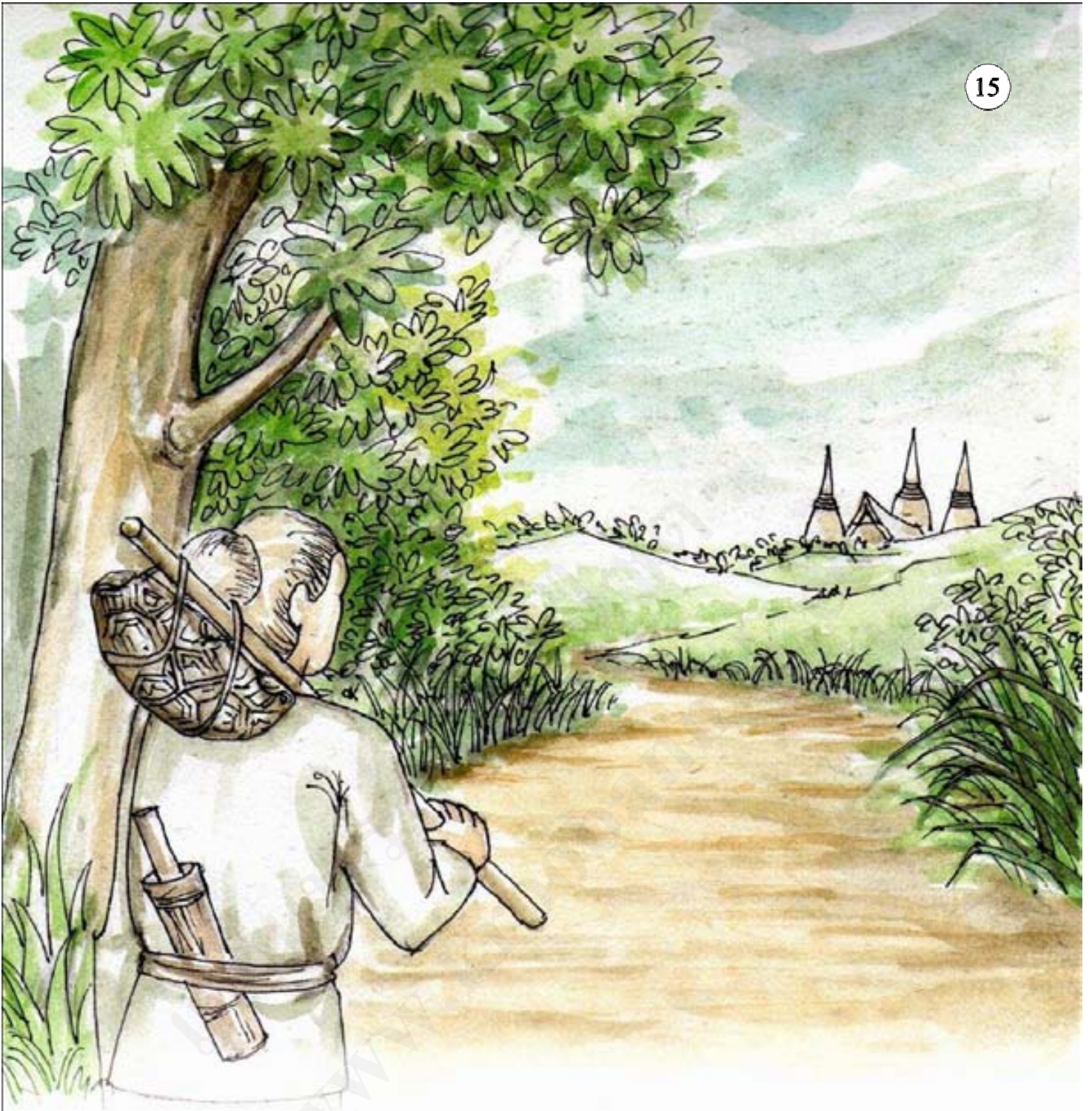
พ่อปู่ธรรมราชา ลองนำก้อนหินไปดูกับหินหายาๆ จึงรู้ได้ทันที
ว่าหินนี้เป็นเหล็กกล้าชนิดพิเศษ ซึ่งผิดไปจากเหล็กอื่นๆ ที่เคยพบเห็นมา

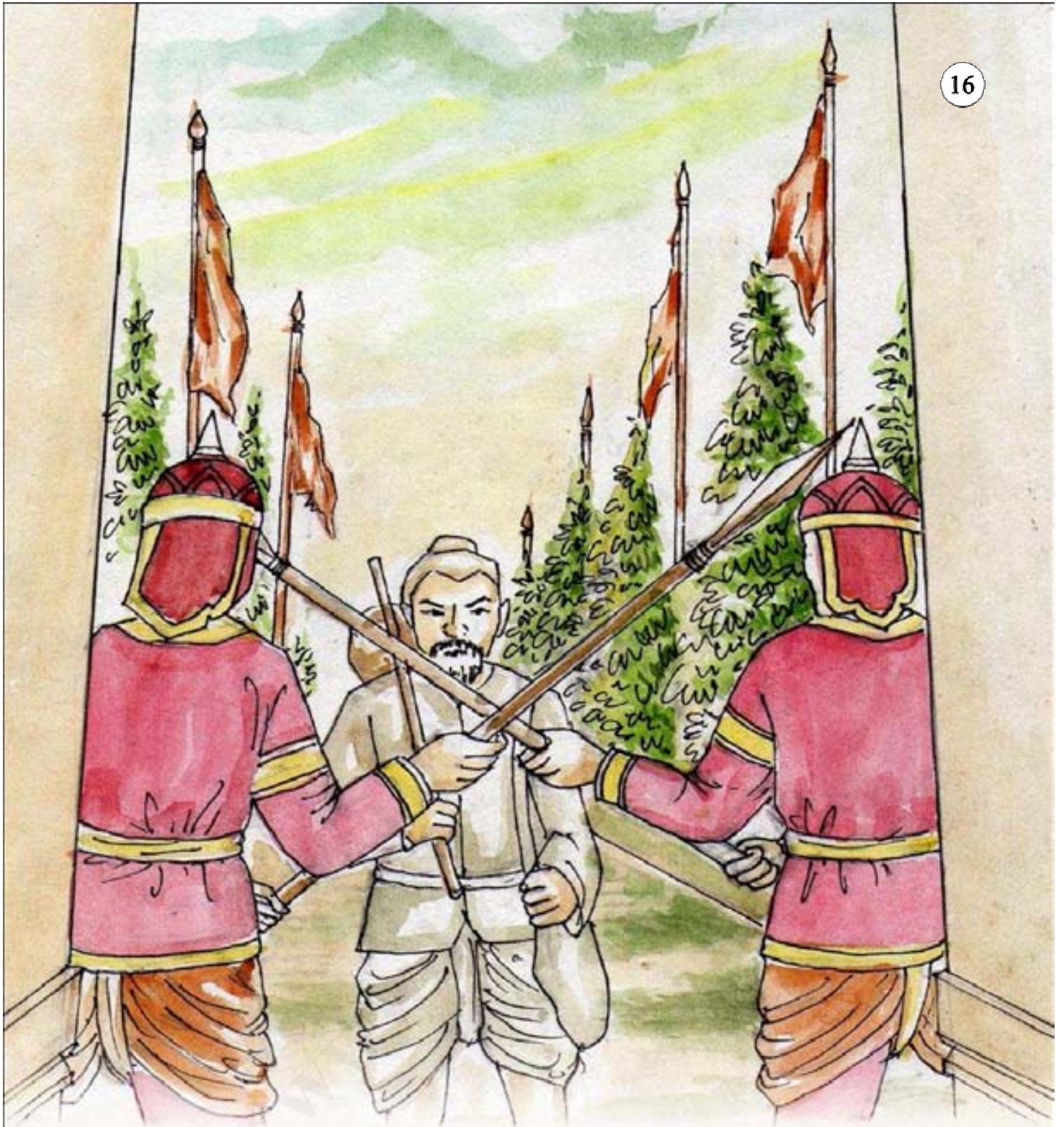
ถ้านำมาทำเป็นเครื่องมือประจำตัว จะต้องไม่มีใครเหมือนแน่
เมื่อพ่อปู่ธรรมราชาคิดได้ดังนั้น จึงได้นำเหล็กก้อนนั้นไปทดลองตีเป็นมิด
ได้สองเล่ม เป็นมิดโต้หนึ่งเล่ม ใช้สำหรับเดินป่าของตนเอง และเป็นมิด
ไว้ใช้ในบ้าน อีกหนึ่งเล่ม และเมื่อพ่อปู่ธรรมราชาได้พิจารณามิดทั้งสอง
เล่ม ก็เห็นว่ามีความแวววาว ดูศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ถูกใจยิ่งนัก

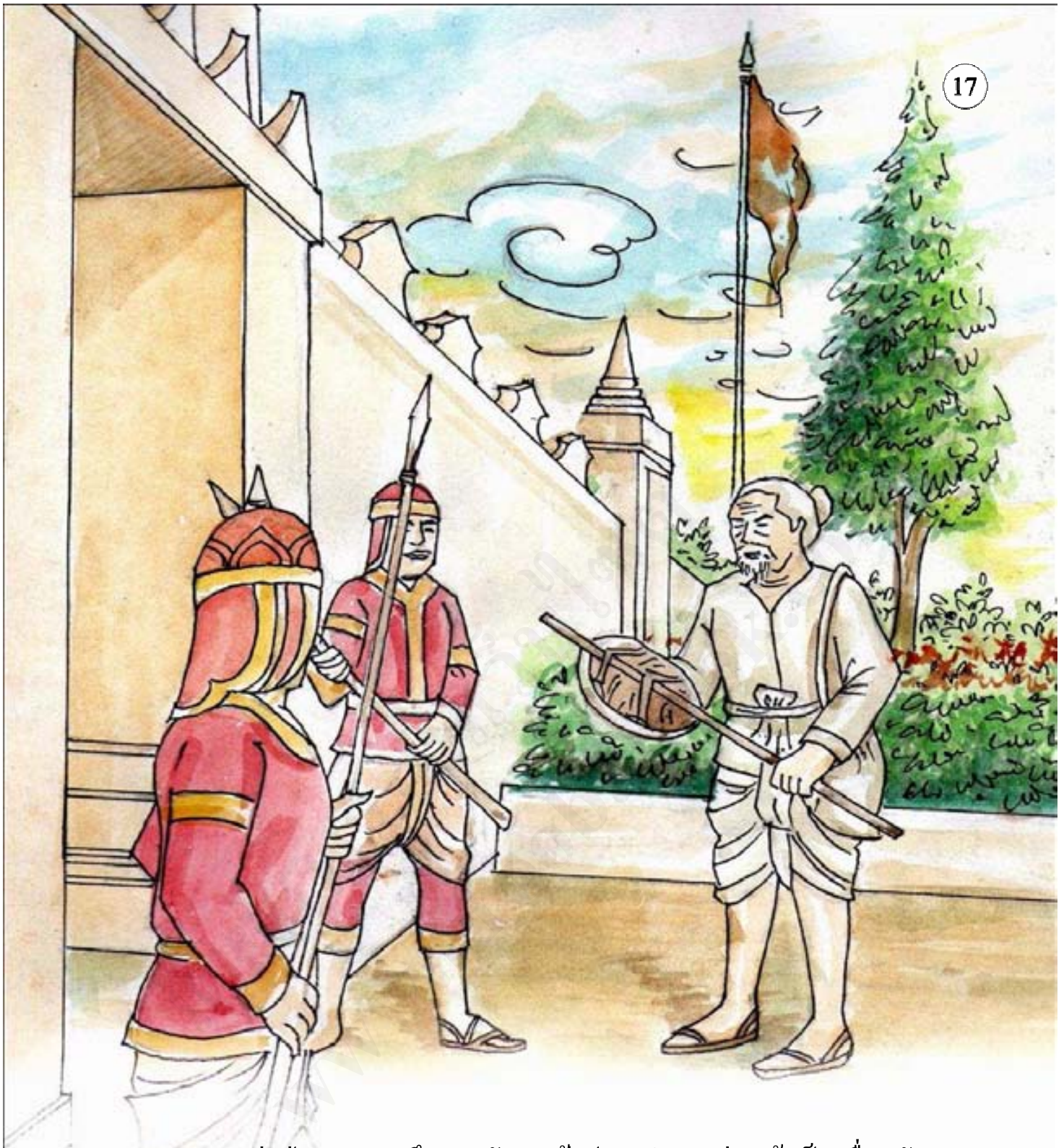
อยู่มาวันหนึ่ง พ่อปฐมราชาเกิดความคิดถึงเพื่อนอย่างมาก คือ พระเจ้าช้างเผือก ที่อยู่ในเมืองหลวง จะไปหาที่ยังหาของฝากที่ถูกต้องยังไม่ได้ พยายามหาจนได้เต่าใหญ่ตัวหนึ่งพ่อปฐมราชาจึงคิดใจมาก จะต้องเอาเต่าตัวนี้ไปฝากเพื่อนรัก จึงเดินทางรอนแรม ลัดเลาะป่าเขาถ้ำนาไพรเป็นแรมเดือน โดยนำเอาคอนเต่าและมีดโต้เล่มพิเศษที่เข่นไว้จัดหลังไปด้วย

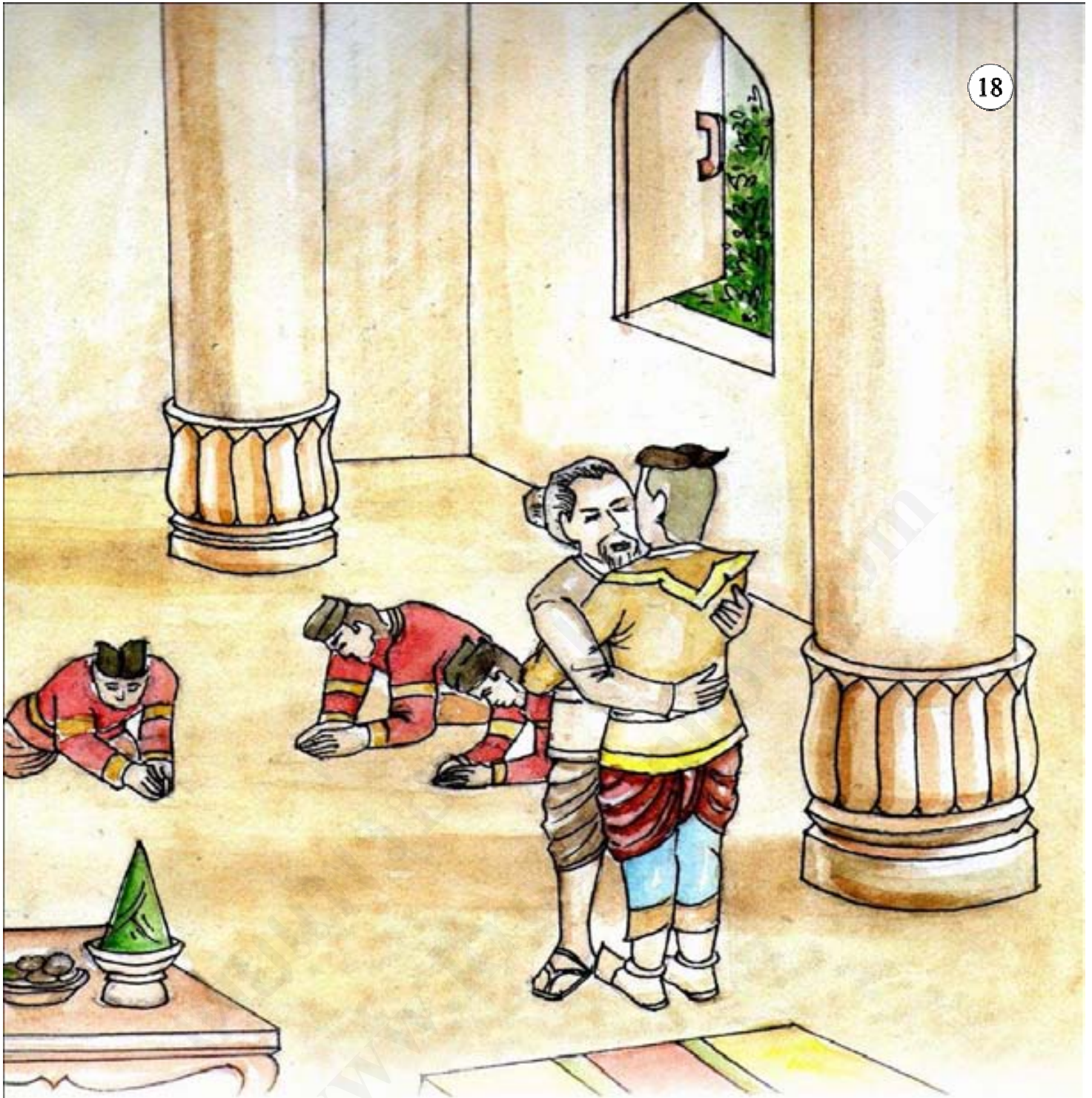
นี่กวาดภาพว่าเพื่อนรักคงจะดีใจมาก ที่จะได้ของฝากพิเศษ ถึงสองอย่างด้วยกัน พ่อปุจฉรรราชำตั้งหน้า ตั้งตาเดินทางมุ่งหน้าสู่เมือง หลวงมิได้เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย จนในที่สุด ก็ได้เดินทางมาพ้นแนวป่า ผ่านละแวกบ้านเรือนของชาวบ้าน และถึงกรุงศรีอยุธยา อยู่ใกล้ๆ มองเห็น ยอดหลังคาแหลมสามยอด จึงมีความมั่นใจว่าจะต้องเป็นบ้านของเพื่อนรักแน่

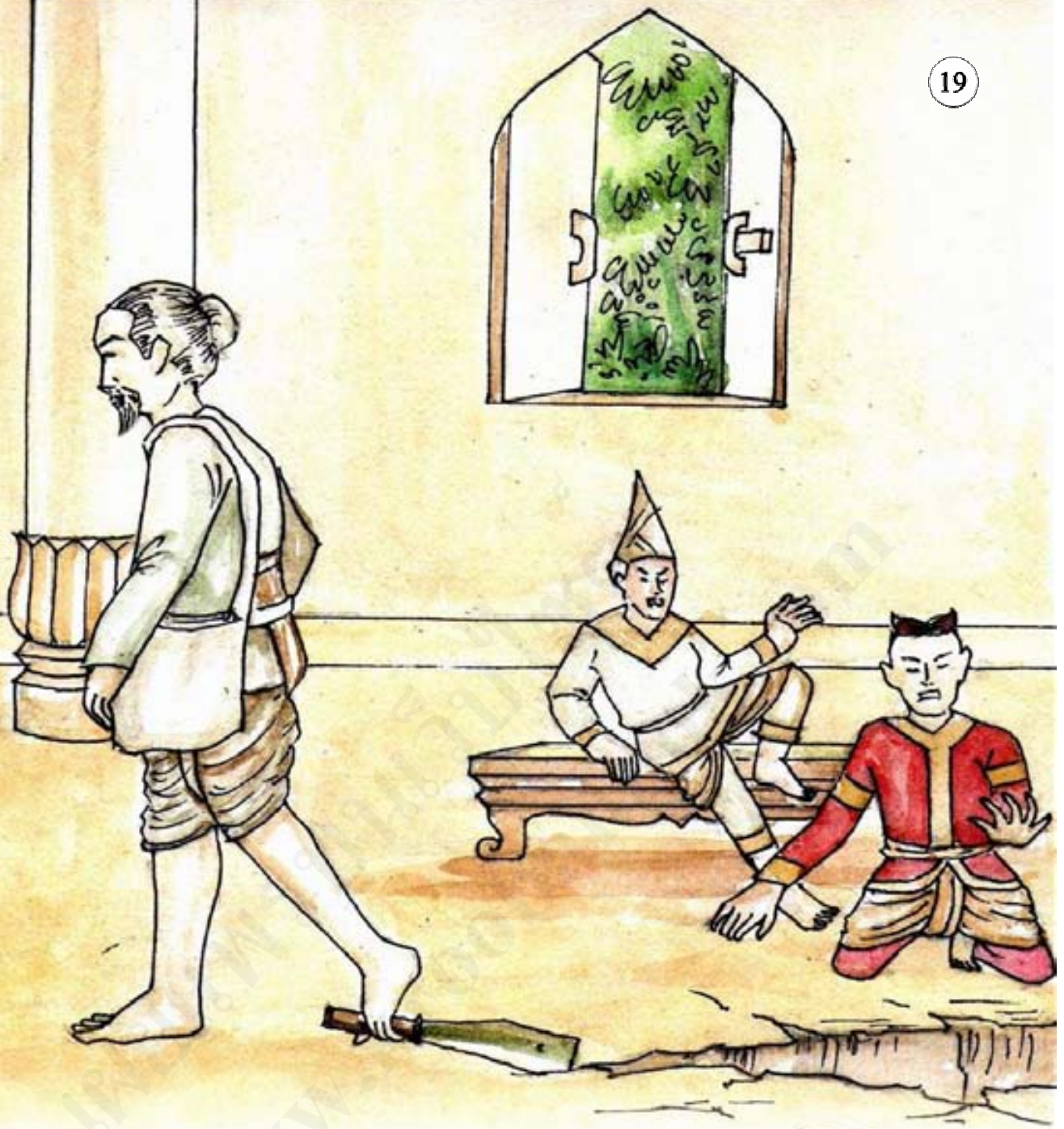
พ่อปู่ธรรมราชาจึงเร่งสาวเท้าเดินไปอย่างไม่มีรีรอ แต่ติดที่มีกำแพงสูงใหญ่ขวางกั้น พ่อปู่ธรรมราชาเดินเลาะอยู่นอกวังหลายรอบ ก็ยังหาทางเข้าไปภายในไม่ได้ เพราะที่ประตูกำแพงมีคนยืนเฝ้า คอยกันไม่ยอมให้พ่อปู่ธรรมราชาเข้าไป

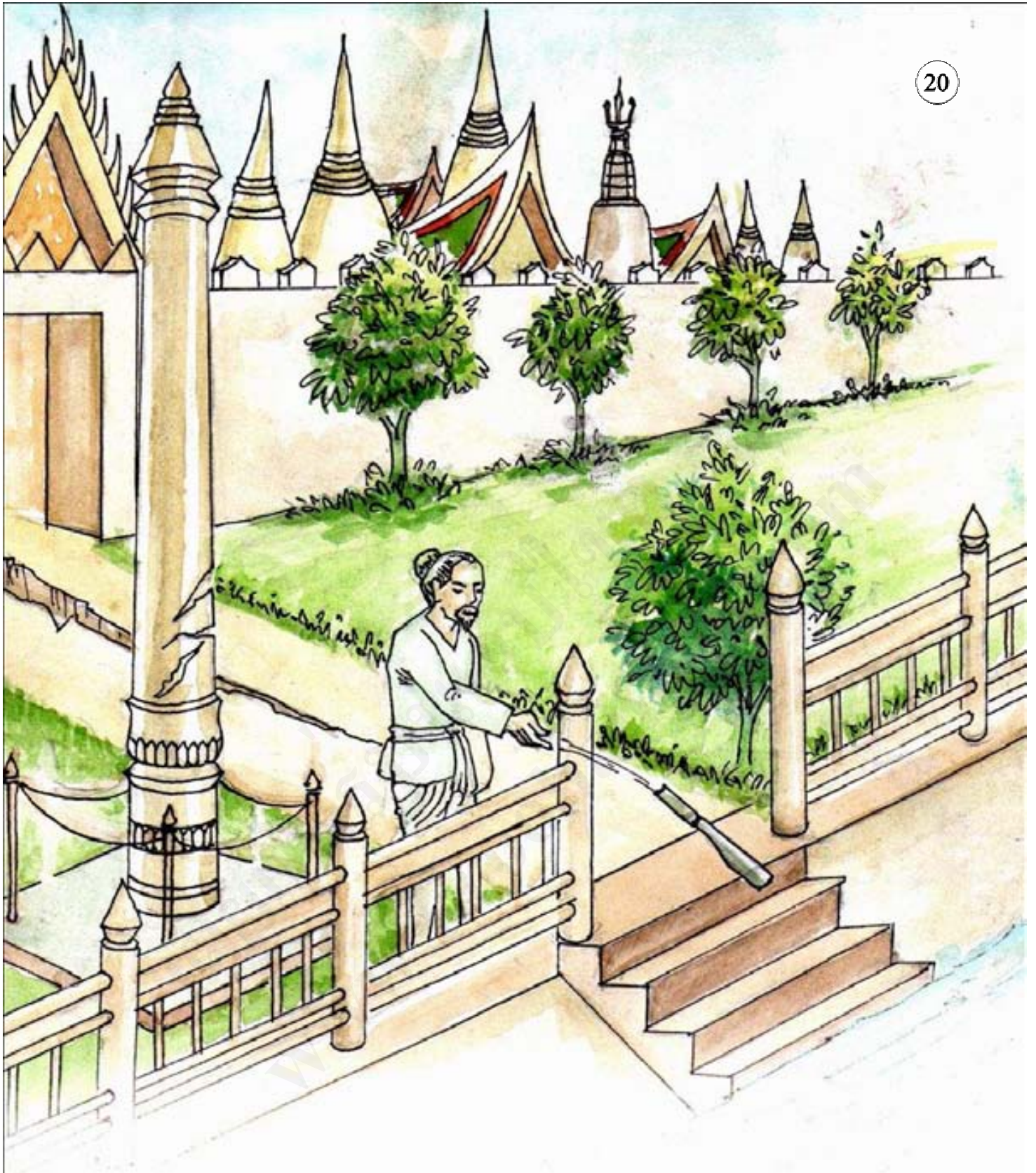
พ่อปู่ธรรมราชาจึงบอกกับคนเฝ้าประตูกำแพงว่า “ข้าเป็นเพื่อนกับ
เจ้าของบ้านหลังคายอดแหลมนั้น” คนเฝ้าประตูกำแพงหัวเราะและกันไว้
ไม่ให้เข้าเฝ้า พ่อปู่ธรรมราชาจึงมอบเต้าตัวที่นำมาให้คนเฝ้าประตู
นำไปมอบให้กับเจ้าของบ้านหลังคายอดแหลม พร้อมกับสั่งให้กำชับว่า
เพื่อนเกลอจากดงช้างดี เมืองท่าเหนือมาหา รออยู่น้ำประตูละ

เมื่อพระเจ้าช้างเผือกทราบจากทหารวัง และได้เห็นเต่าก็ทรงรำลึกได้ มีรับสั่งให้เร่ร่นำพ่อปู่ธรรมราชาเข้าพบโดยด่วน พอพบหน้ากัน ต่างโผเข้าหา แสดงความดีอก ดีใจ พ่อปู่ธรรมราชาเพิ่งจะทราบว่าเพื่อนที่ตนอุตส่าห์รอนแรม มาหาครั้งนี้ที่แท้จริง คือ พระเจ้าแผ่นดิน เจ้าชีวิตของคนทั้งเมืองนั่นเอง เกิดความเกรงใจไม่ยอมพักอยู่อาศัยด้วย และขอลากลับทันที มิใยที่พระเจ้า ช้างเผือกจะเหนียวรั้งให้อยู่อย่างไร ก็ไม่เป็นผล

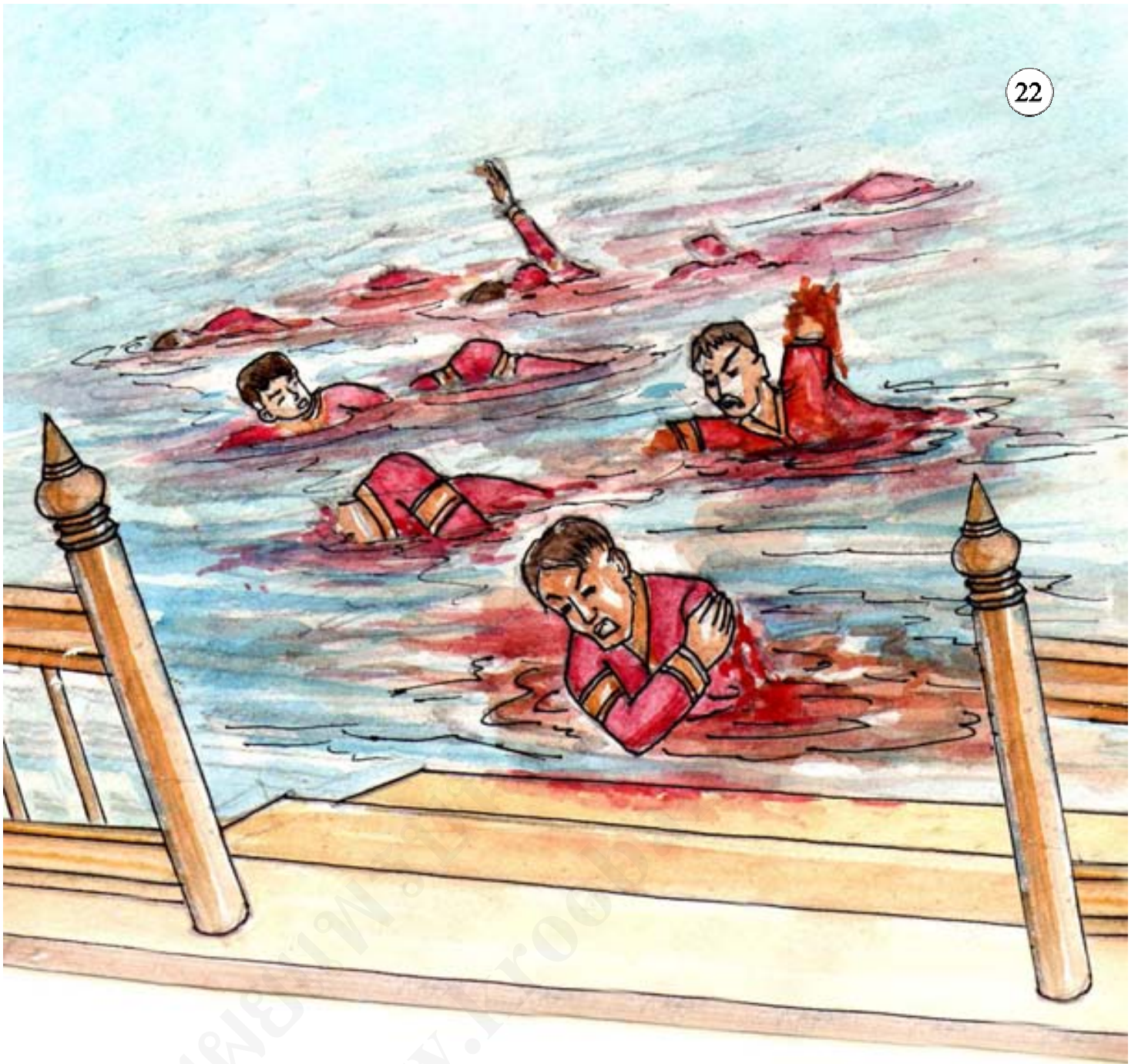
ก่อนกลับได้มอบมิดโต้ที่เตรียมมาเล่นนั้นให้กับพระเจ้าช้างเผือก แต่พระเจ้าช้างเผือกไม่ทรงรับมิดโต้เล่นนั้นไว้ เพราะเห็นเป็นของเล็กน้อย ไม่จำเป็นสำหรับพระองค์ ขอให้เอากลับไปไว้ใช้ตัดไม้ ตัดพื้เองเถิด มิดโต้ในวังมีมากมาย ฝ่ายพ่อปุจฉรราชาก็เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ที่เพื่อนรัก รังเกียจไม่ยอมรับของฝากที่ตนตั้งใจนำมามอบให้ในครั้งนี้ จึงได้วางมิดโต้ เล่นนั้นลงกับพื้นห้องพระโรงหลวงที่แข็งแกร่งทำจากศิลาอย่างดีแล้วใช้นิ้วเท้าคืบเดินลากมิดโต้ออกไปจากหน้าพระที่นั่ง ถึงประตูเมือง ปราบกว่า คมมิดกรีดพื้นห้องพระโรงหลวงแยกยาวตลอดถึงหน้าเมืองเลยทีเดียว

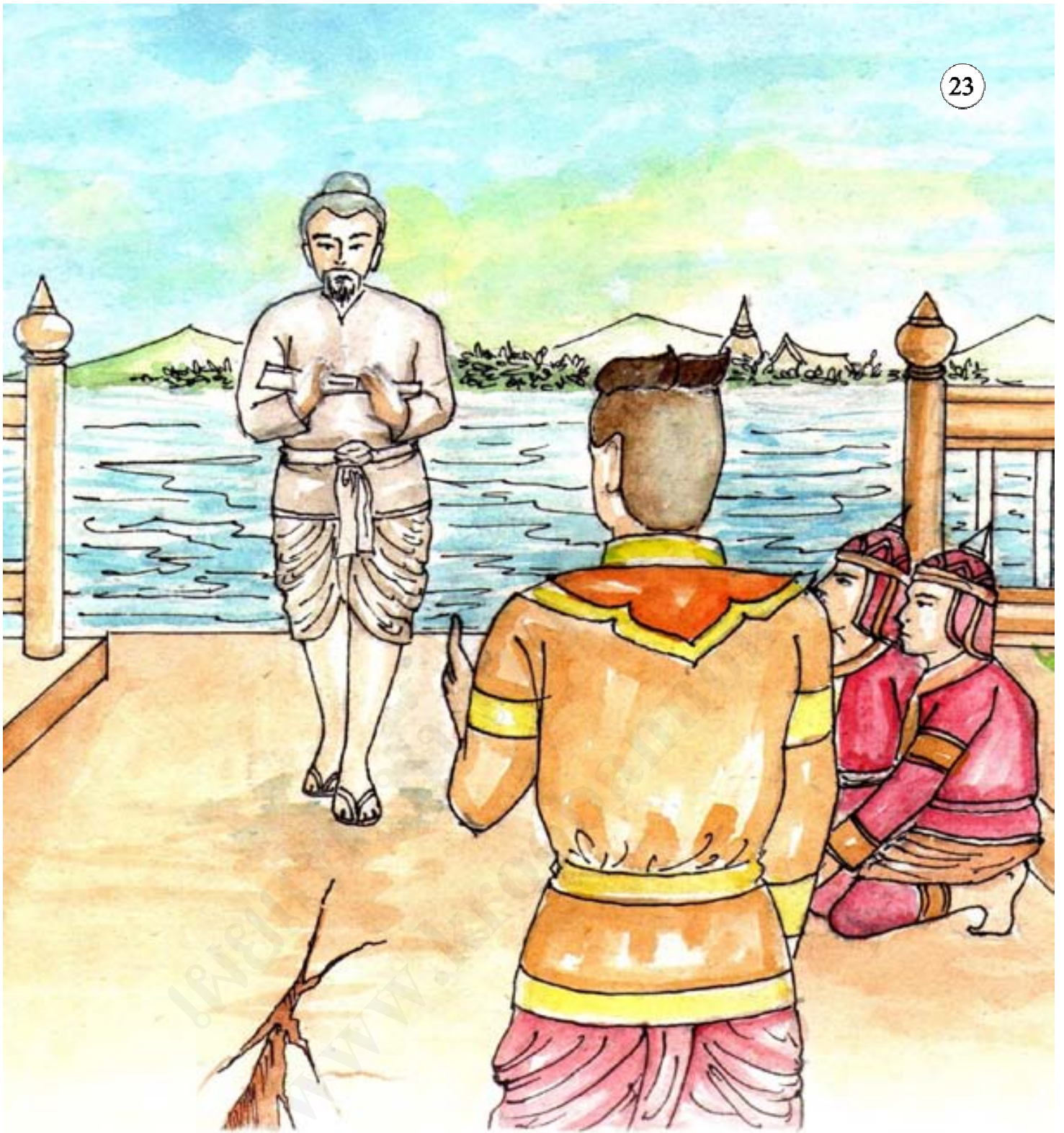
เมื่อถึงหน้าเมือง พ่อปู่ธรรมราชาก็หยิบมิดโต้ฟันเสาหลักเมืองสามครั้ง
จนเป็นรอยลึก แล้วโยนมิดโต้ทิ้งลงในแม่น้ำหน้าเมือง จมหายลงสู่่น้ำวน
ไปทันที

พระเจ้าช้างเผือกหลังจากทรงหายจากตื่นตกใจ รับสั่งให้ทหาร
ลงงมมิดโต้เล่นน้ำทันที เพราะได้เห็นอานุภาพของมิดโต้เหล็กน้ำพี้
แล้วว่าผิดจากมิดธรรมดา และเกิดเสียพระทัยที่ทำให้เพื่อนรักเสียน้ำใจ

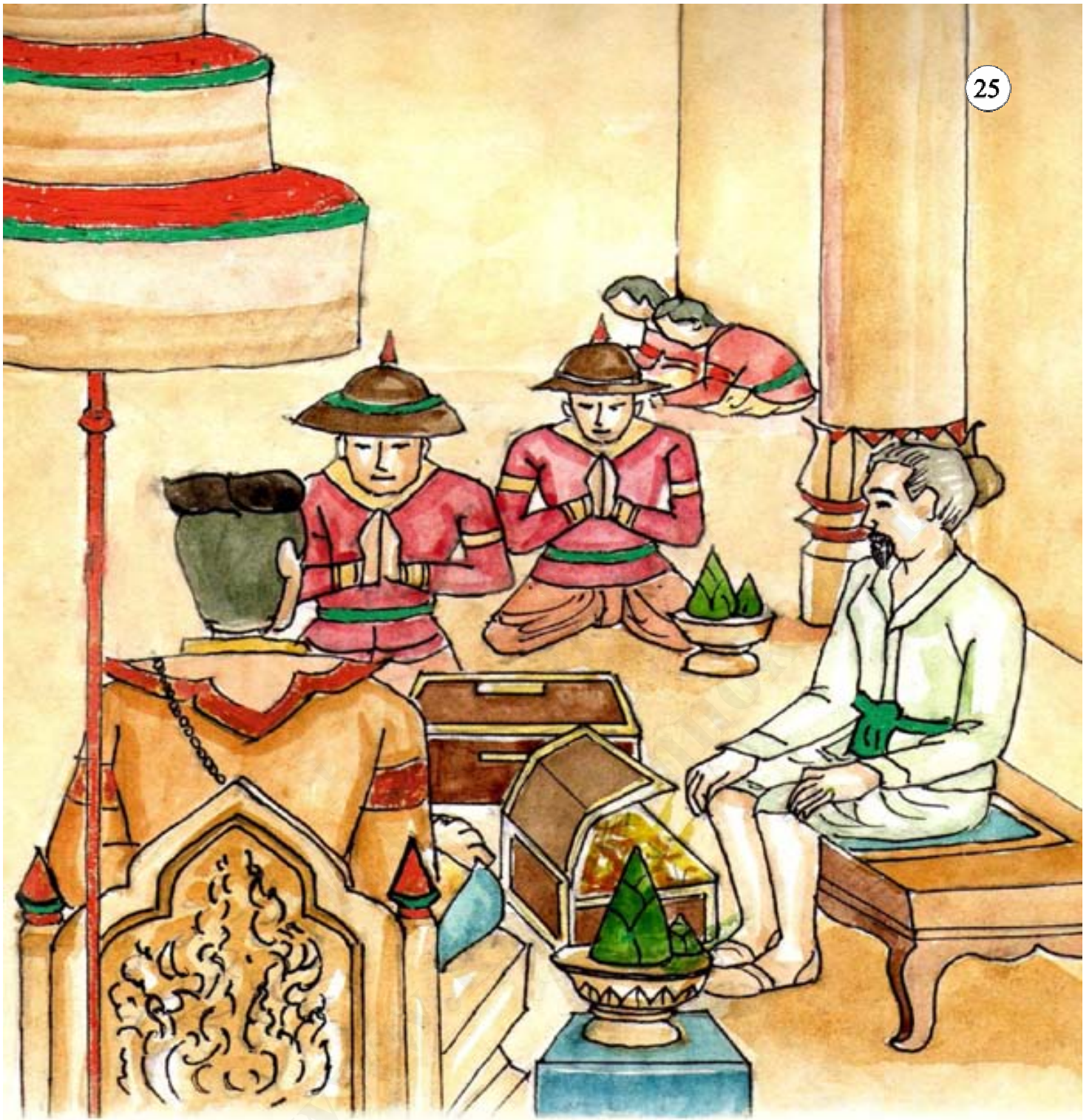
แต่เป็นที่ประหลาดมหัศจรรย์ยิ่ง เพราะทหารคนแล้วคนเล่าที่ดำลงไปงม
 มิดได้เหล็กน้ำพี้เล่มนั้นพอโผล่ขึ้นมาพ้นน้ำปรากฏว่า ทุกคนคอขาดร้องแรง
 เลือดแดงฉาน กระเสือกกระสนถึงแก่ความตายต่อหน้าต่อตา จนกระทั่งทหาร
 ที่ลงไป 3,000 คน นั้นไม่มีผู้ใดรอดชีวิตขึ้นมาได้เลย เนื่องจากถูกคมมีดบาด
 (เข้าใจว่าเป็น“แม่น้ำบึงสามพัน”ในปัจจุบัน)

พระเจ้าช้างเผือกทรงสดพระทัยมาก ต้องระงับสั่งการงมหามิดได้
 เล่มนั้น ด้วยความแปลกพระทัยในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงทรงรับสั่งให้
 พ่อปู่ธรรมราชานำเอามิดได้นั้นกลับขึ้นมาจากน้ำ เป็นที่น่าแปลก
 ที่พ่อปู่ธรรมราชาสามารถงมหามิดได้ขึ้นมาได้อย่างปลอดภัย

เมื่อได้มิดโต้แล้ว พระเจ้าช้างเผือกทรงมีรับสั่งให้ช่างตีเหล็กนำมิดโต้
เล่มนั้นไปตีเป็นพระแสงประจำพระองค์

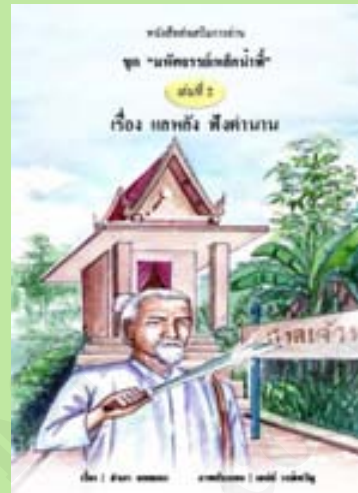

พระองค์ทรงชักชวนพ่อปู่ธรรมราชาอยู่รับราชการด้วยกัน แต่พ่อปู่ธรรมราชาตอบปฏิเสธ เพราะเห็นว่าตนไม่มีความรู้อะไร และคิดว่าตนเหมาะสมกับการทำนา ทำไร่ และล่าสัตว์แบบเดิมจะเหมาะกว่า พระองค์จึงได้พระราชทานเงินทอง และปูนบำเหน็จเป็นการตอบแทนแก่ พ่อปู่ธรรมราชาและท่านได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขตามอัธยาศัย จนสิ้นชีวิต

ความศักดิ์สิทธิ์ของดวงวิญญาณของพ่อปู่ธรรมราชาได้สถิต
 ในบริเวณบ่อเหล็กน้ำพี้แห่งนั้น และชาวบ้านให้ความเคารพกันมาก
 จนนานนามของท่านว่า “เจ้าพ่อบ่อเหล็กน้ำพี้” หรือ “เจ้าพ่อบ่อพระแสง”
 และได้พร้อมใจกันสร้างศาล เพื่อเป็นที่สถิตดวงวิญญาณในเวลาต่อมา

หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด “มหัศจรรย์เหล็กน้ำพี้” ระดับประถมศึกษา

พัฒนาความรู้
ปลูกจิตสำนึกรักอาชีพสุจริตท้องถิ่น
ส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาของ
บรรพบุรุษ

